

POSUDEK

vedoucího práce na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: *Marcela Mládková*
Téma bakalářské práce: Fenomén sebepoškození
Vedoucí práce: prof. Hogenová

Termín odevzdání posudků (2x): do pondělí 5. května 2008

(Poznámka: vzhledem k tomu, že studenti mají možnost jít k obhajobě /kde o výsledku rozhoduje státnicová komise/ i v případě záporných posudků, je bezpředmětné psát v závěru posudku „nedoporučuji k obhajobě“. V tomto případě může pedagog navrhnout známku „4“, tj. „neprospěl“. Děkujeme za pochopení.)

Máme před sebou pozoruhodnou práci s nesmírně zajímavým tématem, jde o fenomén sebepoškození, jenž se v současné době stává velmi diskutovanou otázkou. Předložená práce pretenduje na vysvětlení teoretických příčin tohoto závažného společenského jevu. Autorka již na počátku své práce vysvětluje tento fenomén na podkladě existenciálních argumentů, což práci dává vysloveně filosofický charakter, i když v ostatních pasážích se analýzy většinou uchylují k rozborům a hodnocením psychologického a sociálního charakteru.

Autorka je přesvědčena, že člověk dnešní doby potřebuje jednotu, uvědomuje si, že je disipován do obrovského množství funkcí a rolí, které nazývá „mnohostí.“ Právě tato disipace, jež je výsledkem současné specializace jakožto ukazatele pokroku, je oním zdrojem nepochopitelných projevů u dětí a mládeže, mezi které právě patří „sebepoškození.“

„Tělo“ se stává prostředkem nenávisti a bolesti tím, co překrývá neřešitelnost problémů duševního a duchovního charakteru. Uvědomuje si, že figura msty a figura oběti se v tomto ohledu vlastně komplementárně doplňují, že sebepoškozoči řeší přetlak vzniklé situace způsobem, jenž je naprosto nepochopitelný, protože jde proti pudu sebezáchovnému. Je zde vidět, že sebezáchovný pud může být v jistých situacích zatlačen do pozadí.

Kolegyně Marcela Mládková velmi citlivě odhaluje u sebepoškozočů stupeň neporozumění sobě samým a ukazuje, jak je vše velmi složité v řadě osobních rozhovorů, které jsou přílohou této práce. Na celé stavbě struktury je vidět, že autorka je tímto problémem zcela pohlcena, že se bude tomuto tématu věnovat i v další budoucnosti. Právě tato intence, svědčící o zájmu autorky, je velmi cenná a svědčí o kvalitě autorčina přístupu ke studiu. V práci se nacházejí různé drobné nedostatky formálního charakteru, ale to není to nejzávažnější. Navrhuji hodnocení v rozmezí velmi dobře – výborně. O známce by mohla rozhodnout kvalita obhajoby.

Současně navrhuji do rozpravy tuto otázku: Jak bychom mohli chápat vztah mezi anorexií a sebepoškozením?

V Praze dne 29. 4. 08

Prof. PhDr. Anna Hogenová, CSc.

